

have sinet nærværende Udvalgs Arbejder; men hertil kommer, at Udvalget heller ikke har anset det for rigtigt at forcere Behandlingen i Betragtning af, at en Lov som Toldloven, der griber saa dybt ind i saa mange Næringsdrevendes Interesser, kunde forventes at blive gransket med Omhu og foranledige talrige Henvendelser til Lovgivningsmagtens Faktorer, Henvendelser, som Udvalget maatte ønske at være kommet i Besiddelse af til Hjælp og Veiledning ved sit Arbejde. Derfor forholdt det sig foreløbig mere afventende, og Forventningen er ikke bleven stiftet, som det fremgaar af de medfølgende Bilag, hvortil endnu kommer en Skrivelse, ledsaget af en Række Andragender og Ændringer fra Hællerepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, en Fremstilling af de forskellige Haandværks og Industriers Forhold og Krav fra Det nationale Arbejde, Grosserer-Societetets Betænkning og en Kritik af dets Forslag i Henseende til Tolden paa Manufakturvarer. Henvendelserne ere vedblevne at fremkomme lige indtil den sidste Tid, i hvilken Henseende vi særlig skulle henlede Opmærksomheden paa Betænkningen fra Toldreform-Foreningen.

Naar nu Udvalget selvfølgelig har maattet anse det for sin Pligt at tage alle disse Henvendelser under næsteste Overveielse, er det allerede dermed givet, at det, medens de vedbleve at strømme ind, ikke kunde naae til en Afslutning af sin Behandling. Og hertil kommer hyderligere, at de fremsatte Ønsker og Forslag til en vis Grad vare indbyrdes saa afvigende, at deres Overveielse og Drøftelse frembød særlige Vanskeligheder, idet der maatte udkræves et indgaaende sagligt Skjøn for at afgjøre deres Rigtighed og Brugbarhed. Exempelvis skal blot henvises til en saadan Varegruppe som Metallerne, med Hensyn til hvilken baade Grosserer-Societetet, Fabrikanter i Jernindustrien og Smedemestre, og Centralforeningen af Grov- og Kleinsmedemestre i Sylland have fremsat en Række indgribende indbyrdes afvigende Ændringsforslag. Paa

dette Punkt har derfor Udvalgets Flertal for Tiden maattet indskrænke sig til at afstemme om Position 106, væsentlig angaaende Tolden paa Raastoffet, og henviser Forslagene angaaende de andre Poster til Regjeringens sagkyndige Overveielse forinden Forslagets fornøvede Fremlæggelse, hvorved Udvalget forudsætter, at Industriens og særlig Haandværkets Interesser ville blive varetagne i et saa vidt Omfang, som muligt og forsvarligt er. Paa lignende Maade stiller Forholdet sig i Henseende til en anden Varegruppe, nemlig Manufakturvarer. Her har Udvalgets Flertal nærmest følt sig tiltalt af et det fra sagkyndig Haand tilstillet som Tillæg I. trykt Ændringsforslag, omfattende hele Manufaktur-Positionen, paa hvilket det derfor tillader sig særlig at henlede Ministeriets Opmærksomhed, om det ikke maatte kunne afgive et brugeligt Grundlag for Tarifieringen. I Forbindelse dermed henstiller Udvalget, om det ikke maatte være muligt at optage en Bestemmelse om, at alt usarvet Garn af vegetabiliske Stoffer maatte kunne gøres toldfrit i Betragtning af, at vi ikke have den Slags Garn-Spinderier her i Landet, saa at ingen bestaaende Industri vilde ødelægges ved en sliq Ændring. Derved vilde man formentlig ogsaa kunne naae til en Nedsættelse af Tolden paa Fiskegarn, dog med Bevarelse af en passende Beskyttelse for den Husflid, der udfoldes ved Tilvirkningen deraf.

Lillige henstiller Flertallet, om der ikke i Lovforslaget kunde optages en Bestemmelse s. Ex. Indende paa, at raat Værrød af Hør, Hamp eller Jute skal være toldfrit, hvorved kunde opnaas det betydelige Gode, at Sættelærred — ikke syede Sætte — blev toldfrit.

I Forbindelse hermed skal Flertallet særlig henlede Opmærksomheden paa Reklagerens Andragende og henstille, om ikke deres berettigede Interesser kunde varetages ved, at Toldværk udsøndredes fra Garn og Traad som en selvstændig Position med høiere Told.